

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1139/2021
19.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пустошење шума из члана 274. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ненада Сацаковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 1К бр. 101/20 од 10.02.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1. бр. 125/21 од 02.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 1К бр. 101/20 од 10.02.2021. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1. бр. 125/21 од 02.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 1К бр. 101/20 од 10.02.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично део пустошење шума из члана 274. став 1. Кривичног законика, па је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико новчану казну у датом року не плати, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, те да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења као и да исплати трошкове које је имао оштећени ББ, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, а оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак, сходно одредби члана 258. став 4 ЗКП (очигледно грешком означено као одредба члана 258. став 1. тачка 3) ЗКП).

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж.1. бр. 125/21 од 02.07.2021. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића и Бориса Рибаровског, а пресуда Основног суда у Параћину 1К бр. 101/20 од 10.02.2021. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Ненад Сацаковић због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац је у поднетом захтеву за заштиту законитости навео да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је суд прекорачио оптужбу и то на тај начин што је суд из оптужног акта изоставио „јануара месеца 2018. године“ и уместо „посекао 382 стабла“, суд је ставио „21 стабло“ а уместо количине „од 321,94 м²“ ставио „290,54м²“ при чему овакво уређивање оптужног предлога суд третира као прецизирање оптужног предлога, занемарујући да је суд везан чињеничним стањем из оптужног акта, те да у овом делу није могао ни да промени оптужни акт, на који начин је учинио истакнуту повреду.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости по питању прекорачења оптужбе, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде на страни 3 став 2, 3 и 4, дао јасне и довољне разлоге да наведеном изменом оптужног акта није учињено прекорачење оптужбе, које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**